

U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Dagmar Feitové a soudců JUDr. Dany Dorazilové a Mgr. Ivany Pikalové ve věci žalobce **Město Šumperk**, IČ 303461, zastoupeného Mgr. Pavlem Švestákem, advokátem se sídlem v Šumperku, Starobranská 4, proti žalované **Aleně K**, nar. , bytem , zastoupené Mgr. Milošem Zbránkem, advokátem se sídlem v Šumperku, Hlavní tř. 16a, o zákaz zhotovení samostatného plynového etážového vytápění bytu, k odvolání žalobce a žalované proti usnesení Okresního soudu v Šumperku ze dne 15.4.2003, č.j. 17C 145/2001 – 87,

t a k t o :

- I. Usnesení okresního soudu se **p o t v r z u j e**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením okresní soud rozhodl, že se řízení zastavuje a po právní moci usnesení bude věc postoupena Městskému úřadu v Šumperku, jako orgánu příslušnému. Právo na náhradu nákladů řízení nebylo přiznáno žádnému z účastníků.

Proti tomuto usnesení podali včasné odvolání jak žalobce, tak žalovaná.

Žalobce zaměřil podané odvolání proti celému výroku, když namítal nesprávné právní posouzení věci a naplnění odvolacího důvodu podle § 205 odst. 2 písm. g) o.s.ř. Namítal, že

není správný názor okresního soudu, že v uplatněném znění žalobního žádání není dána jeho pravomoc k projednání a rozhodnutí věci, neboť by došlo k nahrazování činnosti stavebního úřadu zákazem stavby. Okresní soud podle stanoviska žalobce zaujal nesprávný právní názor, pokud uzavřel, že postupem podle § 137 stavebního zákona lze určovat pouze existenci či neexistenci práva nebo právního vztahu nebo existenci či neexistenci právní skutečnosti, čemuž však v posuzované věci žalobní žádání neodpovídá. V této souvislosti se žalobce dovolával rozhodnutí Odboru výstavby Městského úřadu v Šumperku ze dne 27.6.2001, kterým byl odkázán na občanskoprávní řízení podle § 137 odst. 2 stavebního zákona. Žalobce zastával názor, že na základě odkazu podle shora citovaného zákonného ustanovení je vždy založena pravomoc soudu k projednání otázky formulované stavebním úřadem, a to i pokud by bylo sporné, zda stavební úřad tuto otázku zformuloval přesně. Pravomoc soudu projednat a rozhodnout předmětnou věc je z tohoto důvodu dána. Proto se žalobce domáhal, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil a věc okresnímu soudu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaná podané odvolání zaměřila výslovně pouze proti nákladovému výroku v odstavci III. Navrhla, aby odvolací soud v této části napadené usnesení změnil a přisoudil jí na nákladech řízení před okresním soudem celkem částku 14.625,- Kč a dále náklady odvolacího řízení. Zdůraznila, že žalobce byl se svojí žalobou odkázán na svůj vlastní orgán, který má k dispozici dostatečně rozsáhlé právní oddělení, způsobilé věc posoudit z právního hlediska. Uplatňovaný nárok žalobce odvozoval z kupní smlouvy, do níž však sám vtělil ustanovení odporující zákona a je tudíž neplatná. Žalovaná pak je osobou s nízkými příjmy, pečující o zdravotně postiženého syna. Bylo by v rozporu s dobrými mravy, aby měla ze svého nést náklady právního zastoupení za řízení, na němž nenese žádnou vinu a které ze své vůle zahájil žalobce.

Ve vyjádření k odvolání žalované vyjádřil žalobce nesouhlas s tím, aby hradil žalované náklady řízení. Především namítal, že se žalovaná mylí, pokud tvrdí, že byl žalobce odkázán na „svůj“ vlastní orgán. Odbor výstavby Městského úřadu v Šumperku je totiž orgánem státní správy a žalobci ve své rozhodovací činnosti není podřízen. Jako nepřiléhavou a nesprávnou žalobce kvalifikoval tu část odvolací argumentace, pokud žalovaná sporné kupní smlouvě vytýkala nedostatky způsobující její neplatnost.

Krajský soud k podaným odvoláním přezkoumal usnesení okresního soudu, včetně jemu předcházejícího řízení (§ 206 odst. 1 a § 212 o.s.ř.), s důrazem na uplatněný odvolací důvod podle § 205 odst. 2, písm. g/ o.s.ř. (vadné právní posouzení věci) a dospěl k závěru, že odvolání důvodné není.

Pro posouzení věci je pro soudy obou stupňů podstatná skutečnost, že původní, zamítavý rozsudek okresního soudu ve věci ze dne 31.5.2001, č.j. 17C 145/2001 – 61, byl k odvolání žalobce usnesením Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 25.11.2002, č.j. 12Co 564/2002 – 75, zrušen a věc okresnímu soudu vrácen k dalšímu řízení. Odvolací soud se v tomto usnesení postavil na stanovisko, že nelze akceptovat závěry okresního soudu, že v uplatněné podobě žalobního žádání, až k datu vydání tohoto rozhodnutí nijak nezměněné, je dána jeho pravomoc k projednání a rozhodnutí věci. Potud také zevrubně rozebral funkce a pravomoci soudu a stavebního úřadu v otázce povolování staveb a

uplatněné žalobní žádání kvalifikoval jako vadné a nenaplnující kritéria § 7 občanského soudního řádu.

Z tohoto pohledu je nepochybné, že tento právní názor, který odvolací soud v posuzované věci již jednou zaujal, je v intencích § 226 odst. 1 o.s.ř. pro okresní soud závazný. Proto soud prvního stupně za popsané procesní situace fakticky jinou možnost, než rozhodnout tak, jak nakonec učinil, neměl.

Odvolací soud pak nemá důvod své závěry, které ohledně posuzované věci již jednou přijal, za nezměněného stavu věci nijak měnit. Pouze na ně z důvodu jejich zevrubného rozboru v citovaném kasačním usnesení odkazuje. Neztotožňuje se s právním názorem žalobce, že pouhý odkaz příslušného stavebního úřadu stran potřeby formulace konkrétního zadání otázky, kvůli jejímuž řešení stavební řízení přerušil a jeho účastníky, v daném případě žalobce, odkázal na řízení před soudem ve věcech občanskoprávních nemá pro soud zásadní vliv, pro posouzení otázky jeho pravomoci takovou otázku řešit. Nelze přijmout žalobcovu verzi, že jakýmkoli zadáním pro stavební úřad sporné otázky ve stavebním řízení je soud bez dalšího vázán. Akceptace takového výkladu ustanovením § 137 odst. 2 stavebního zákona by totiž znamenala jak průlom do nezávislosti soudcovské moci, tak zejména i do zákonem vymezeného rozsahu pravomoci soudů a speciálně státem zřízených správních orgánů – stavebních úřadů.

Ze všech shora rozebranych důvodů odvolací soud akceptuje procesní závěry, které okresní soud dovodil, pokud za podmínek § 104 odst. 1 o.s.ř. řízení zastavil, včetně toho, že po právní moci svého usnesení věc postoupil orgánu příslušnému věc rozhodnout, t.j. příslušnému stavebnímu úřadu, jemuž povolování staveb přísluší.

O nákladech řízení rozhodl okresní soud podle § 146 odst. 1 písm. c) o.s.ř. tak, že žádnému z účastníků právo na jejich náhradu nepřiznal s tím, že zavinění na procesním výsledku řízení není dáno na straně žádného z účastníků. Zde odvolací soud závěr okresního soudu akceptuje s tím, že soudní spor byl vyvolán zejména skutečností, že příslušné stavební řízení, zahájené k návrhu žalované v posuzované věci, bylo přerušeno a uplatnění žaloby lze chápat jako jedinou možnou obrannou reakci žalobce. V té souvislosti totiž nelze opomenout ani fakt, že k uzavření kupní smlouvy v podobě, která účastníky následně vedla k neshodám o výkladu jejího obsahu, došlo na základě dvoustranné shody jejich účastníků, která svůj výraz našla právě v uzavření sporné kupní smlouvy. Nelze proto přičítat pouze a jednostranně k tíži žalobce, který projevil jako první iniciativu situaci soudně řešit, striktní zavinění na výsledku řízení. Nepochybné je, že žalobce na kasační usnesení odvolacího soudu v posuzované věci nereagoval, nicméně pouze pod vlivem dlouhodobě praktikovaným a i obecně soudy přijímaným závěrům řešit v občanskoprávním řízení i ty otázky, které vyřešit je v pravomoci stavebního úřadu.

Odvolací soud ze všech výše uvedených důvodů kvalifikuje usnesení okresního soudu jako věcně správné a podle § 219 o.s.ř. je potvrdil.

O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto negativně za použití § 224 odst. 1 o.s.ř. s tím, že žádný z účastníků nebyl s podaným odvoláním plně úspěšný (§ 142 odst. 2 o.s.ř.).

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení je přípustné dovolání prostřednictvím Okresního soudu v Šumperku k Nejvyššímu soudu ČR do dvou měsíců od doručení usnesení odvolacího soudu.

V Olomouci dne 24.7.2003

JUDr. Dana Dorazilová
pověřený člen senátu

Za správnost vyhotovení:
Alice Hlatká

UDr. Dagmar F E I T O V Á , v.r.
předsedkyně senátu